

Иван Йончев

Ден пладнувах на полето...

Ден пладнувах на полето
с весели другари,
както всяка нощ и таз ме
пак при нея свари.

Ден с другари – нощ тъмнило,
нощ със нея ден е.
Боже, дните дай на други,
нощите – на мене.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6438>]